

Η ΕΠΙΓΕΙΟΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

ΕΣΤΑΙ ΕΔΡΑ ΚΡΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΛΛΩΝ ΤΗΣ ΓΗΣ

Εἰς τοὺς ἀναβιβασμοὺς τοῦ πρώτου ἤχου ἀναγινώσκω-
μεν τὰ ἑξῆς:

«Ἐπὶ οἶκον Δαυὶδ φόβος μέγας· ἐκεῖ γὰρ θρό-
νων ἐκτεθέντων κριθήσονται ἅπασαι αἱ φυλαὶ
» τῆς Γῆς καὶ γλώσσαι.»

Ἐνταῦθα ὁ Ἰωάννης Δαμασκηνὸς ἐκινήθη ὑπὸ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ προεφήτευσεν ὅτι ἐν
Ἱερουσαλὴμ ἔνθα ὁ θρόνος τοῦ βασιλέως Δαυὶδ,
ἐκεῖ θὰ στηθῶσι θρόνοι, ἵνα κριθῶσι πάντες οἱ
λαοὶ τῆς Γῆς μετὰ τὴν καθολικὴν ἀνάστασιν τῶν
νεκρῶν.

Ὅτι εἰς Ἱερουσόλυμα κριθήσονται πάντες οἱ
λαοὶ τοῦτο γίνεται καταφανὲς ἐκ τῆς προφητείας
τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ ἀφ' ἑτέρου διότι ἐκεῖ ἐκρί-
θη ἀδίκως ὁ Ἰησοῦς καὶ Ἐσταυρώθη ὑπὸ τῶν
παρανόμων μαρτύρων, δικαστῶν καὶ βοῶντος
λαοῦ κατὰ τοῦ δικαίου Ἰησοῦ. Λοιπὸν εἰς Ἱερου-
σαλὴμ ἔνθα ἐτελέσθη τὸ μέγιστον κακούργημα ἢ
θεῖα δικαιοσύνη θὰ προσαγάγῃ πάντας, εἰς κρι-
σιν, πρὸς τιμωρίαν καὶ ἀμοιβήν, τιμωρήσει δὲ
τοὺς ἀνόμους σταυρωτὰς τοῦ Ἰησοῦ καὶ τοὺς φο-
νεῖς τῶν προφητῶν καὶ μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ,
ὡς καὶ τοὺς ἐναντίους ἀμαρτωλοὺς πρὸς τὸν Ἰη-
σοῦν καὶ τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ. Βραβεύσει δὲ ἡ
θεῖα δικαιοσύνη τοὺς πιστεύσαντας καὶ ἀκολου-
θήσαντας τὸν Χριστόν.

Ρητὴς εἰς τὰς πράξεις τῶν Ἀποστόλων ἀναφέ-
ρεται ὅτι «ὁ ἀναληφθεὶς εἰς τὸν οὐρανὸν (Ἰη-
σοῦς) οὗτος ἐλεύσεται δι' ἄριστον ἐθεάσασθε αὐ-
τὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανὸν (Πράξεις α-11).
Ἄρα ἐλεύσεται ὁ Χριστὸς ἐπὶ τῆς γῆς ἵνα κρίνῃ
τὸν κόσμον. Ἄλλὰ ποῦ θὰ κρίνῃ; Ἠλίον φαεινό-
τερον ὅτι ἐκεῖ ἔνθα κατεδικάσθη παρανόμως,
ἐκεῖ θὰ δικάσῃ δικαιοσύνη πάντας, καὶ εἰς Ἱερου-
σαλὴμ εἶναι ὁ τόπος τῶν θρόνων τῆς θείας δι-
καιοσύνης καὶ οὐχὶ ἀλλαχοῦ.

Τοῦτο λέγει καὶ τὸ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι συντα-
χθὲν σύμβολον τῆς πίστεως. «Καὶ πάλιν ἐρχόμε-
νον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.»

Ἐκεῖ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔσται φόβος μέγας εἰς
τοὺς ἀνομήσαντας σταυρωτὰς τοῦ Ἰησοῦ, εἰς τοὺς
ἀνομήσαντας κατὰ τῶν Ἁγίων Προφητῶν καὶ ἀ-
ποκτείναντας αὐτοὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ πέριξ αὐ-
τῆς. Φόβος μέγας καὶ εἰς τοὺς φονεῖς τῶν Ἀπο-
στόλων καὶ μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ, φόβος μέγας
καὶ εἰς τοὺς πολεμήσαντας τὴν ἀλήθειαν τοῦ Εὐ-
αγγελίου αἰρετικούς, φόβος μέγας καὶ εἰς τοὺς ρή-
τορας καὶ σοφοὺς κατὰ κόσμον καὶ λογογράφους
τοὺς διαβαλόντας τὴν ἀλήθειαν τοῦ Χριστοῦ, τὴν
θεότητα Αὐτοῦ καὶ τὰ θαύματα αὐτοῦ, φόβος μέ-
γας καὶ εἰς τοὺς ἀπίστους τοὺς μὴ τηρήσαντας τὸν
νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἐκεῖ λοιπὸν ἔνθα ἔπαθεν ὁ Χριστὸς ἐκεῖ θὰ
φανῆ ἡ δόξα τῆς θεότητος Αὐτοῦ, ἡ ἐξουσία Αὐ-
τοῦ, ἐκεῖ θὰ ἴδωσιν ὀφθαλμοφανῶς τὸν Ἰησοῦν
ζῶντα καὶ τὸν τάφον Αὐτοῦ καὶ θὰ βεβαιωθῶ-

σιν ὅτι ὄντως ἀνέστη ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,
ἐκεῖ θὰ μαρτυρησῶσι πάλιν αἱ παραγεγνημέ-
ναι ὄρθριαι γυναῖκες ἐν τῷ Τάφῳ καὶ οἱ παραστά-
τες δύο ἄγγελοι μετὰ τῶν γυναικῶν πρὸς ἃς οὗτοι
ἐμήνυσαν τὴν Ἀνάστασιν. Ἐκεῖ θὰ παρασταθῶ-
σιν οἱ στρατιῶται οἱ φυλάσσοντες τὸν τάφον καὶ
νεκρωθέντες ἐκ τῆς λάμψεως τῆς ἀναστάσεως καὶ
θὰ ὁμολογήσωσιν ὅτι οἱ Γραμματεῖς καὶ Φαρι-
σαῖοι σταυρωταί, ἐδωροδόκησαν αὐτοὺς ὅπως
κρύψωσι τὸ γεγονός τῆς ἀναστάσεως καὶ οἱ κοι-
μωμένων τούτων δῆθεν, ἦλθον οἱ μαθηταὶ τοῦ
Ἰησοῦ καὶ ἔκλεψαν τὸ σῶμα Αὐτοῦ. Ἐκεῖ θὰ
παρασταθῆ ὁ Πιλάτος, τὸ πονηρὸν συνέδριον καὶ
ὁ ἄνομος λαός, ἵνα κριθῶσι τὰ ἔργα αὐτῶν κατὰ
τοῦ δικαίου Ἰησοῦ κατὰ τῶν Προφητῶν καὶ Ἁ-
γίων Μαρτύρων. Ἐκεῖ ἄρα ἐν Ἱερουσαλὴμ θὰ
τρέμωσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῆς καθολικῆς κρί-
σεως, διότι θὰ βλέπωσιν τὸν τόπον τῆς καταδίκης
τοῦ Ἰησοῦ τὸν Γολγοθᾶν τὸν Σταυρὸν καὶ τοὺς
θρόνους τῆς θείας δικαιοσύνης ἀποδιδοῦσης ἐκά-
στῳ ἀνὸμῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐκεῖ μέγας φό-
βος καὶ τρόμος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολλὸς
τοῦ σφαγιασάντος 14 χιλιάδας βρέφη βρεφονό-
του καὶ χριστοκτόνου Ἡρώδου, οὗτοι καὶ εἰς
τοὺς λοιποὺς πολεμικοὺς τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐχθροὺς
τῆς ἀληθείας.

Θεμ. Λειβαδέας Ὑποστράτηγος

ΣΤΗΛΗ ΔΙΗΓΗΜΑΤΩΝ

Η ΦΕΒΡΩΝΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Φεβρωνία, μὴ φοβῆς ποτε τοὺς πλουσίους. Αὐτοὶ
εἶναι μεμακρυσμένοι ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ εἶναι ἀξιοὶ οἴ-
κτου καὶ εὐσπλαχνίας. Εἶμεθα εὐτυχέστεροι αὐτῶν,
ἔστω καὶ ἂν πρόκειται γ' ἀποθνήσκον ἐν τῇ δυστυχίᾳ.
Μετὰ τὴν βραχεῖαν ταύτην ζωὴν ὑπάρχει ἡ αἰωνιό-
της· ἂν εἶμεθα μετὰ τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ ζωῆς θὰ
εἶμεθα αἰωνίως εὐτυχεῖς ἐν τῇ μελλούσῃ. Ἡ πρό-
σκαιρος αὐτῆς θλιψίς θέλει μεταδληθῆ εἰς παντοτει-
νὴν χαράν.

— ὦ, αὐτὰ τὰ ὅποια λέγεις εἶναι προλήψεις, φα-
νατισμὸς.

— ὦ πρὸς Θεοῦ, μὴ ὀμνῆτε οὕτω. Εἶδον ἀποθνή-
σκουσαν τὴν καλὴν μου μητέρα, καὶ οὐδέποτε εἶδον
αὐτὴν τόσον χαρούμενην, ὅσον εἰς τὴν στιγμὴν τοῦ
θανάτου τῆς. Ἀγαπητῆ μου Φεβρωνία, μοι ἔλεγεν,
ἐγὼ μεταβίβω εἰς τὴν αἰωνιότητα, δηλ. εἰς τὴν δια-
μονὴν τῶν δικαίων, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ
στεναγμὸς ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος. Μάθε καὶ σὺ νὰ
ὑποφέρῃς ὀλίγον, καὶ θὰ εἶμεθα ἡνιωμένη παντοτεινά.
Μήτηρ ἀποθνήσκουσα οὐδέποτε ψεύδεται.

— Καὶ ἡ μήτηρ μου ἐπίσης, ἐσκέφθη ὁ Θεόδωρος,
παρεκάλει πάντοτε διὰ τὴν σωτηρίαν μου, καὶ εἰς τὴν
σκέψιν ταύτην ἐν δάκρυ ἔρρευεν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν
του. Ἄς ἴδωμεν, κόρη μου, πεινᾷς, κρυώνεις, ὁ πα-
τήρ σου εἶναι ἀσθενής καὶ πιθανὸν νὰ ἔχῃ ἀνάγκην
πολλῶν πραγμάτων. «Φίλοι μου, εἶπεν ἀκολούθως
πρὸς ἐκείνους, οἵτινες ἐύρισκοντο εἰς τὴν αἰθουσαν,
προτείνω νὰ κάμωμεν ἔρανον ὑπὲρ τῆς πτωχῆς Φεβρω-

ΓΕΓΟΝΟΤΑ & ΚΡΙΣΕΙΣ

— Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τῆς Ο. Χ. Ε. Ν. Ἀθηνῶν ὀφείλεται σύμπηξις ομάδος Νέων οἵτινες δὴ καταρτισθῶν εἰδικῶς εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν ἐσωτερικὴν τῆς Ἐκκλησίας Ἱεραποστολήν. Ὁ σκοπὸς τῆς ομάδος ταύτης εἶναι λίαν ὑψηλὸς καὶ ἡ ἀπόφασίς λίαν τολμηρά! Εἶναι καιρὸς πλέον νὰ διοργανωθῇ μία τοιαύτη ἐργασία ἣτις σπουδαίως δ' ἀναπτέρωσεν τὸ καταπεπιτωκὸς θρησκευτικὸν συναίσθημα ὅθεν εἶναι ἄξιοι παντὸς ἐπαίνου οἱ πρωτοστατοῦντες εἰς τοῦτο. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἔχη ἀποτελέσματα ἀντάξια τοῦ μεγάλου σκοποῦ δὴν ἐπιδιώκει ἡ ὁργάνωσις αὕτη εἶναι ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη νὰ τὸ ἀναλάβῃ ἡ ἐπίσημος Ἐκκλησία πρόσλαμβανούσα ὡς ἐργάτας τοὺς ἔχοντας τὸν δέοντα ζῆλον καὶ τὰς δεούσας γνώσεις καὶ δι' αὐτῶν νὰ καλλιεργήσῃ τὸ ἔδαφος ὅπως γιγαντωθῇ τὸ ἔργον.

✠✠✠

— ΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΙ ΔΙΩΓΜΟΙ

Ὁ τύπος ἀναγράφει νέους κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ διωγμοὺς ἐν μέρους τῶν Μπολσεβίκων τῆς Ρωσίας. Πρὸ ἡμερῶν εἶδομεν εἰς τὸν τύπον ὅτι ἐκλείσθησαν 364 ἐκκλησίαι καὶ οἱ κώδωνες αὐτῶν ἐπωλήθησαν ὡς μέταλλα. Καὶ τὸ γεγονός τοῦτο προστιθέμενον εἰς τὰ τόσα ἄλλα μᾶς ὑπενθυμίζει τοὺς ἀρχαίους Χριστιανικοὺς διωγμοὺς ἐν μέρους τῶν Ρωμαίων αὐτοκρατόρων καὶ τοῦ ἐν γένει εἰδωλοκρατικοῦ κόσμου. Ἄλλ' ὅπως τότε καὶ πάντοτε διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἡ Ἐκκλησία παρ' ὅλους τοὺς διωγμοὺς, ἐξήρχετο νικητρία, διότι «Πύλαι Ἰδοῦ οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς» οὕτω καὶ νῦν ἡ στάσις αὕτη τῶν Μπολσεβίκων ὅσον ὀδυνηρὰ καὶ ἂν ἦναι μᾶς προειδοποιεῖ καὶ τὸ ὅτι εἶναι οἱ τελευταῖοι σφασμοὶ τοῦ Μπολσεβικικοῦ τέρατος. Ἴδου τὰ ἐλατήρια καὶ οἱ σκοποὶ εἰς οὓς ἀποβλέπει ὁ Ἰουδαϊκὸς Μπολσεβικισμὸς! Ἄς τὸ προσέξουν πολὺ καλὰ αἱ λαῖναι μάξαι καὶ ἄς μὴ ἀπατῶνται ἀπὸ τοὺς ἐπιτηδείους τυχαρπάστους.

νίας». Εἰπὼν ταῦτα, λαμβάνει τὸν πῖλον του, καὶ ἀφοῦ ἔρριψεν ὁ πρῶτος μερικὰ νομίσματα, τὸν παρουσιάζει εἰς τοὺς ἄλλους οἵτινες προσφέρουσι κατὰ σειράν τὸν ὅβολόν των.

Ἡ Φεδρωνία λαμβάνουσα τὰ νομίσματα ἔκλαιεν ἀπὸ χαρὰν, ἀκολούθως ἀποτείνουσα τὸν λόγον εἰς τὸν Ἀλέξανδρον λέγει:

— Βλέπετε κύριε ὅτι ὁ καλὸς μου βοσκὸς δὲν με ἐλήσμωνήσά!

— Κόρη μου, ἀπεκρίθη ὁ Ἀλέξανδρος ἐπιθυμῶ νὰ γνωρίσω τὸν πατέρα σου καὶ νὰ τὸν ἐπισκεφθῶ ἀμέσως.

Ἄς ὑπάγωμεν.

Οἱ δύο φίλοι λαβόντες μεθ' ἑαυτῶν τὴν μικρὰν κόρην διευθύνθησαν πρὸς τὴν κατοικίαν τῆς.

Ὁ πτωχὸς κτιστῆς κατῴκει τὸ ἀνώγειον παλαιᾶς

— ΤΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἐδημοσιεύθη εἰς τὸν «Ἐλεύθερον Τύπον» τῆς 6ης τ. μ. δριμύτατον ἄρθρον τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἡλείας κ. Ἀντωνίου, ἐν ᾧ περιγράφει ζωηρῶς καὶ διὰ τῶν πραγμάτων ἀποδεικνύει ὅτι ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ἐκτὸς τοῦ Καποδιστρίου πάντες σχεδὸν οἱ ἄλλοι Κυβερνῆται ὄχι μόνον ἀτόργως ἀλλὰ καὶ ἐν πολλοῖς ἐχθρικῶς ἐφέρθησαν πρὸς τὴν τόσον φιλόστοργον καὶ ἐθνοσώτειρα μητέρα Ἐκκλησίαν. Τὰ πράγματα παρουσιάζουν μᾶλλον τὸ θέαμα ὅτι συνεχίζονται οἱ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας διωγμοὶ τῶν εἰδωλοκρατικῶν χρόνων καὶ τῆς Τουρκοκρατίας. Τί νὰ ὑποθέσωμεν; Μήπως ἐπειδὴ ὑπερεπλεόνασεν ἡ ἀπιστία συμβαίνει τοῦτο; Ἄλλὰ πρὸς τὰς ἄλλας ἑτεροδόξους ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας καὶ τὰς αἱρέσεις καὶ προπαγάνδας διατὶ φέρονται μᾶλλον φιλικῶς; Ἄλλὰ μήπως ἡ ἐχθρα στρέφεται κατὰ τὸν προσώπων τῆς Ἐκκλησίας; ὄχι! ἀλλὰ κυρίως κατὰ τῆς προόδου, εὐημερίας καὶ ἀνεξαρτησίας τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ ἐκαστοτε Κυβερνῆται ἀμιλλῶνται τίς θὰ περιορίσῃ καὶ θὰ ἐξυτελισθῇ ἐτι μᾶλλον τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν. Ποῦ θὰ φθάσῃ ἡ κατάστασις; Ὑποθέτομεν ὅτι ἀντι νὰ θρηνώμεν ὡς Ἱερεμίαι ἐπὶ τῶν ἐρείπιων, καλύτερον θὰ ἦτο νὰ ἀνεσυγκροτούμεθα καὶ νὰ ἐρηγασθῶμεθα μετὰ τὴν αὐταπάρνησιν τῶν πρώτων Χριστ. αἰώνων καὶ τότε παρ' ὅλας τὰς ἀντιδράσεις τῆς Πολιτείας θὰ ἀντέτελλον καὶ πάλιν ἡμέραι δόξης διὰ τὴν Ἐκκλησίαν.

✠✠✠

— Ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ

Φαίνεται ὅτι πλησιάζει ἡ λίαν ποθητὴ ὥρα καθ' ἣν θὰ γίνῃ ἡ ἐναρξὶς τῆς ἐξακολουθήσεως τοῦ μεγάλου καὶ λίαν τιμητικοῦ διὰ τὴν πόλιν μας ἔργου τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ι. ν. Ἀγ. Ἀνδρέου. Ἡ σπουδὴ μεθ' ἧς ἐπελήφθησαν τοῦ ἔργου αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως καὶ ἡ στοργὴ μεθ' ἧς τὰς παρακολουθεῖ ὁ λαὸς, κείθουν ἀδιστάκτως ὅτι λίαν συντόμως ὄχι μόνον θ' ἀρχίσῃ ἀλλὰ καὶ εἰς πέρας θ' ἀχθῇ. Πρὸ ἡμερῶν ὑπὸ τῆς πρὸς τοῦτο Ἐπιτροπῆς Μητροπολίτου, Νομάρχου, Δημάρχου κλπ. ἀπεφασίσθη ἡ ἐπιβολὴ φορολογίας 5 ο)ο ἐπὶ εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων καὶ 3 ο)ο ἐπὶ τῶν ἐνοικίων.

τινος οἰκίας, ὅπερ ἦτο ἐκτεθειμένον εἰς τὴν βροχὴν καὶ εἰς τὸν ἀνεμὸν ἀχύρινός τις σάκκος, τράπεζα τετριμμένη καὶ ἐν μουσικὸν ὄργανον ἀπετέλουν ὅλα τὰ ἐπιπλα τῆς κατοικίας ταύτης. Ἐν στεάρινον κηρίον, προσκεκολλημένον ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἐφώτιζεν ἀμυδρῶς τὸ μικρὸν αὐτοῦ δωμάτιον. Ἐπὶ τοῦ ἀχυρίνου σάκκου ἐκόττετο ὁ πατήρ τῆς Φεδρωνίας ἰσχνὸς καὶ καταβεβλημμένος. Μολοντοῦ ἐπασγεν ὑπερβολικῶς, εἶχεν ὅμως τὸ πρόσωπον γαλήνειον καὶ τὸ μεῖδιμα εἰς τὰ χεῖλη. Οἱ δύο φίλοι ἔμειναν εἰς τὴν θύραν ὥστε ὁ ἀσθενὴς δὲν ἰδυνῆθη νὰ ἴδῃ αὐτούς.

— Πάτερ μου, ἀνέκραξεν ἡ Φεδρωνία ἀσπασζομένη τὸν πτωχὸν ἀσθενῆ, εἶχες δικαίον νὰ λέγῃς ὅτι ὁ Θεὸς σοι ἐνέπνευσε τὴν ἰδέαν νὰ με κάμῃς νὰ ἐξέλθω.

(Ἀκολουθεῖ)